

som jeg ikke vil være med til at paaføre nogen. Man er først og fremmest fra Statens Side forpligtet til at behandle Børgerne paa en saadan Maade, at man ikke paafører dem saadanne Tab som her, thi en Mand, der har liggende Drikkevarer paa sit Lager i 3—4—5 Aar for at forædle dem, kan absolut ikke have købt dem hjem med det Formaal at tjene Penge paa Toldforhøjelsen. Derfor kan jeg — jeg taler kun paa mine egne Vegne — ikke stemme for § 10.

Finansministeren (J. C. Christensen):

Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har at gøre. Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann) udtalte sine principielle Betæneligheder ved Lovforslaget, og dem skal jeg ikke ved denne Lejlighed imødegaa. Naar det ærede Medlem talte om, at Regelen i § 10 var mindre konsekvent, naar man hensaa til Behandlingen af Tobak, skal jeg meget villig indrømme det. Men det udelukker jo ikke, at man her vedtager en Regel, som sikrer Statskassen. Det ærede Medlem udtalte, at de Ekstraintdægter, der her kom ind, kunde man passende anvende til arbejdsløse. Han udtalte det ud fra den Opfattelse, at Staten fik en Ekstraintdægt, som den slet ikke havde gjort Regning paa. Det er ikke Tilfældet. Det maa nemlig staa os klart, at den Indtægt, Staten faar her, fordi de handlende have taget Varer ud fra Kreditoplag med videre, glipper i den kommende Tid. Det kommende Finansaar vil nemlig vise, at der vil blive taget færre Varer ind, og at Statens Indtægt derved svigter. Det er altsaa ikke Ekstraintdægter, som komme ind. Statskassen er i Virkeligheden ikke vel stillet, hvad jeg i Gaar nærmere gjorde Rede for, hvilket kan findes i Rigsdagstidenden.

Saa er det blevet sagt, at Staten har bibragt Vinhandlerne en falsk Opfattelse, og at der i Virkeligheden er sket dem Uret ved denne Lejlighed. Det kan jeg ikke indrømme. Staten har selvfølgelig ikke bibragt Vinhandlerne nogen Opfattelse. Det bliver deres egen Sag, hvordan de opfatte et Lovforslag, der foreligger for Rigsdagen. De have opfattet Forslaget saaledes, at de mente, det vilde blive gennemført paa den Maade, at de kunde dels indforskrive Spiritus, dels bruge hjemmelavet Spiritus til Vinfabrikation, dels skrive deres Varer ud fra Kreditoplag og derved undgaa denne Ekstrabeskatning. Men den Opfattelse have de efter mit

Skøn ikke nogen virkelig Begrundelse for. Ingen kan, inden et Lovforslag er færdigt fra Rigsdagen, vide noget som helst om, hvordan Loven kommer til at se ud. Vinhandlerne have spekuleret, og det er jo en ærlig Sag at spekulere. Men slaa Spekulationerne fejl, maa de paagældende naturligvis selv tage Følgerne. De kunne ikke kræve, at Staten skal bære Følgerne af fejlslaaede Spekulationer. Her er ikke Tale om virkelige Tab, men om at de miste en Indtægt, de mene at have haft begrundet Udsigt til. Jeg mener, at Staten maa kræve de Penge, den har Ret til at kræve, men paa den anden Side skal jeg svare ærede Medlemmer — det var særlig det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), der havde dette Punkt fremme —, at jeg med Hensyn til Gennemførelsen vil drage Omsorg for, at Statskassen træder saa lempeligt op som muligt overfor dem, som her ved denne Lejlighed mene sig i en vanskelig Stilling. Hvor vidt jeg kan lade dette ske paa den Maade, at Varerne kunne føres ind paa Kreditoplag igen eller ikke, ved jeg ikke, om jeg har nogen Bemyndigelse til. Det lovede jeg i Gaar i Landstinget at lade nærmere undersøge. At jeg skal stille mig saa velvillig, som det overhovedet er Administrationen muligt, er sikkert og vist. I den Henseende kan jeg gøre opmærksom paa, at i § 10 hedder det med Hensyn til Erlægelsen af Pengeafgiften, at det skal ske inden 3 Maaneder; der er altsaa 3 Maaneder at løbe paa. Oprindeligt stod der i Lovforslaget, at det skulde ske inden 1 Maaned, men jeg foreslog i Gaar at forlænge Fristen yderligere med 2 Maaneder, saa at der blev 3 Maaneder at løbe paa med Hensyn til Betalingen af denne Afgift. Det er denne ny Afgift, man havde beregnet at skulle slippe for. Men der staa end yderligere: „Dog kan Toldbestyrelsen tilstaa Henstand med Erlægelsen efter nærmere, af Finansministeren foreskrevne Regler“, og det mener jeg at kunne benytte til yderligere at give Henstand med Betalingen i alt Fald maaske til 1. Januar, da hele Toldloven træder i Kraft. Det vilde jo være en betydelig Lempelse for dem, her er Tale om. Men som sagt ved Gennemførelsen skal der i enhver Henseende blive taget Hensyn til de foreliggende Forhold og blive optraadt saa lempeligt som muligt fra Administrationens Side.

Saa er der sagt, at man dog kunde tage en Ændring her i Forslaget, som gik ud paa, at indført Spiritus, som ikke var